

RICHTLIJN 1999/51/EG VAN DE COMMISSIE

van 26 mei 1999

houdende vijfde aanpassing aan de technische vooruitgang van bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (tin, PCP en cadmium)

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli
1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/64/EG van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 2 bis, ingevoerd bij Richtlijn 89/678/EEG van de Raad ⁽³⁾,

(1) Overwegende dat in het kader van de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden tot de Europes Unie, met name in respectievelijk de artikelen 69, 84 en 112, wordt bepaald dat sommige bepalingen van bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG gedurende een periode van vier jaar met ingang van 1 januari 1995 niet van toepassing zijn op Oostenrijk, Finland en Zweden en volgens de in het EG-Verdrag vastgelegde procedures opnieuw zullen worden bezien;

(2) Overwegende dat het gebruik van sommige organische tinverbindingen, met name tributyltin (TBT), voor aangroeiwing nog steeds risico's oplevert voor het aquatisch milieu en de gezondheid van de mens en bijvoorbeeld wellicht kan leiden tot een verstoring van het endocriene systeem; dat de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) zich bewust is van de risico's van TBT en het Comité voor de bescherming van het mariene milieu van de IMO heeft opgeroepen tot een wereldwijd verbod op het gebruik van organische tinverbindingen als biocide in aangroeiwerende systemen voor schepen met ingang van 1 januari 2003; dat de bepalingen voor TBT met volledige inachtneming van de ontwikkelingen binnen de IMO opnieuw zullen worden bezien; dat er aangroeiwerende producten zijn ontwikkeld die zorgen voor een gereguleerde afgifte van TBT en dat deze dienen te worden gebruikt in plaats van losgebonden verf;

(3) Overwegende dat vooral het milieu in binnenwateren en de Oostzee bijzonder kwetsbaar is; dat het gebruik van TBT in de binnenwateren van de Gemeenschap dient te worden verboden; dat als tijdelijke maatregel aan Oostenrijk en Zweden zal worden toegestaan strengere bepalingen te houden voor het gebruik van TBT in dit kwetsbare milieu;

(4) Overwegende dat pentachloorfenol (PCP) ondanks de bij Richtlijn 76/769/EEG ingevoerde beperkingen nog steeds een risico voor de gezondheid en het milieu oplevert; dat het gebruik van PCP verder dient te worden beperkt; dat bepaalde toepassingen van PCP desalniettemin om technische redenen in de aan een oceaan gelegen lidstaten nog steeds nodig zijn;

(5) Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 25 januari 1988 oproept tot een algehele strategie voor de bestrijding van de verontreiniging van het milieu door cadmium, waaronder maatregelen om het gebruik van cadmium te beperken en de ontwikkeling van vervangingsmiddelen te stimuleren; dat de aan cadmium verbonden risico's momenteel in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad ⁽⁴⁾ worden geëvalueerd en de Commissie de beperkingen voor cadmium in het licht van de resultaten daarvan opnieuw zal bezien; dat als tijdelijke maatregel aan Oostenrijk en Zweden moet worden toegestaan de verdergaande beperkingen die zij nu hebben te blijven toepassen;

(6) Overwegende dat het Wetenschappelijk Comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu adviezen over organische tinverbindingen en over PCP heeft uitgebracht;

(7) Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de communautaire wetgeving waarbij minimumeisen worden vastgesteld inzake de bescherming van werknemers als vervat in Richtlijn 89/391/EEG van de Raad ⁽⁵⁾ en in afzonderlijke daarop gebaseerde richtlijnen, inzonderheid Richtlijn 90/394/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ en Richtlijn 98/24/EG van de Raad ⁽⁷⁾ inzake de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk;

⁽¹⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.1997, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 398 van 30.12.1989, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 196 van 26.7.1990, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

- (8) Overwegende dat in deze richtlijn vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen betreffende de opheffing van technische handelsbelemmeringen op het gebied van gevaarlijke stoffen en preparaten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG wordt aangepast aan de technische vooruitgang zoals aangegeven in de bijlage bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 29 februari 2000 de bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis. Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 september 2000. Oostenrijk, Finland en Zweden mogen deze bepalingen echter met ingang van 1 januari 1999 toepassen, behalve wanneer in de bijlage anders is bepaald.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 mei 1999.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

In bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG worden de punten 21, 23 en 24 als volgt gewijzigd:

1. Punt 21 wordt vervangen door:

„21. Organische tinverbindingen

1. Mogen niet op de markt worden gebracht om te worden gebruikt als stoffen en bestanddelen van preparaten, wanneer zij fungeren als biocide in los gebonden aangroeiwerende verf.

2. Mogen niet worden gebruikt als stoffen en bestanddelen van preparaten wanneer zij fungeren als biociden ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op:

a) rompen van:

- schepen met een lengte over alles, zoals gedefinieerd in ISO-norm 8666, van minder dan 25 meter,
- schepen met een willekeurige lengte die voornamelijk op binnenwateren en meren worden gebruikt;

b) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;

c) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt.

Dergelijke stoffen en preparaten:

- mogen alleen in verpakkingen met een inhoud van 20 liter of meer op de markt worden gebracht;
- mogen niet aan het grote publiek worden verkocht, maar uitsluitend aan degenen die deze stoffen en preparaten beroepsmatig gebruiken.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen inzake de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten moet op de verpakking van dergelijke preparaten de volgende tekst leesbaar en onuitwisbaar worden vermeld:

„Niet gebruiken op schepen met een lengte over alles van minder dan 25 meter, op schepen met een willekeurige lengte die voornamelijk op binnenwateren en meren worden gebruikt, of op alle apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt.

Uitsluitend voor beroepsmatig gebruik.”.

3. De bij punt 2, onder a), bedoelde bepalingen en de speciale etiketteringsvoorschriften van punt 2 zijn vanaf 1 januari 2003 van toepassing op Zweden en Oostenrijk en worden vóór deze datum door de Commissie in samenwerking met de lidstaten en belanghebbenden geëvalueerd.

4. Mogen niet worden gebruikt als stoffen en bestanddelen van preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt bij de behandeling van industrieel water.”.

2. Punt 23 wordt vervangen door:

„23. Pentachloorfenol (CAS-nr. 87-86-5) en de zouten en esters daarvan

Mogen niet worden gebruikt in concentraties van 0,1 massaprocent of meer in op de markt gebrachte stoffen en preparaten.

In afwijking daarvan kunnen Frankrijk, Ierland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk er tot 31 december 2008 voor kiezen deze bepaling niet toe te passen op stoffen en preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt in industriële installaties waar geen uitstoot en/of lozing van pentachloorfenol (PCP) kan plaatsvinden in grotere hoeveelheden dan bij de bestaande wetgeving is voorgescreven:

a) voor het behandelen van hout.

Niettemin mag behandeld hout niet worden gebruikt:

— binnen gebouwen, al dan niet voor decoratieve doeleinden, ongeacht de bestemming ervan (wonen, werken, ontspanning);

— voor vervaardiging en hernieuwde behandeling van:

i) kweekbakken,

ii) verpakkingen die in aanraking kunnen komen met voor menselijke en/of dierlijke voeding bestemde onbewerkte producten, tussenproducten en/of eindproducten,

iii) andere materialen die verontreiniging van de bij i) en ii) vermelde producten kunnen veroorzaken;

b) voor het impregneren van vezels en van zware textiel die in elk geval niet zijn bestemd voor kleding of om voor decoratieve doeleinden in meubels gebruikt te worden;

c) bij wijze van hoge uitzondering kunnen de lidstaten gespecialiseerde vakmensen op hun grondgebied per geval toestemming geven om bij gebouwen van cultureel, artistiek of historisch belang of in noodsituaties een behandeling toe te passen om door de droogrotschimmel (*Serpula lacrymans*) en de bruinrotschimmel aangetast hout of metselwerk ter plekke te herstellen.

In ieder geval:

a) mag het totale gehalte aan hexachloordibenzoparadioxine (HCDD) van het in het kader van deze afwijkingen als zodanig of als bestanddeel van preparaten gebruikte pentachloorfenol niet hoger zijn dan twee deeltjes per miljoen (ppm);

b) mogen deze stoffen en preparaten:

— slechts op de markt gebracht worden in verpakkingen met een inhoud van minimaal 20 liter,

— niet aan het grote publiek worden verkocht.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen op het gebied van de indeling, de verpakking en de etikettering van gevaarlijke stoffen en preparaten dient op de verpakking van dergelijke preparaten duidelijk leesbaar en onuitwisbaar te zijn vermeld:

„Uitsluitend voor industrieel en beroepsmatig gebruik”

Deze bepaling is bovendien niet van toepassing op afvalstoffen die vallen onder de Richtlijnen 75/442/EEG⁽¹⁾ en 91/689/EEG⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.”

3. Aan punt 24 (cadmium) wordt na deel 3 het volgende toegevoegd:

„4. Oostenrijk en Zweden, die reeds verdergaande dan de in de delen 1, 2 en 3 opgenomen beperkingen toepassen, mogen deze beperkingen tot en met 31 december 2002 blijven toepassen. De Commissie zal de bepalingen inzake cadmium in bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG voor deze datum opnieuw bezien in het licht van de resultaten van de risicobeoordeling voor cadmium en de ontwikkeling van kennis en technieken op het gebied van vervangingsmiddelen voor cadmium.”